

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ο δράκος Ναπολέων

Εικονογράφηση
ΝΙΚΟΛΑΣ
ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο δράκος Ναπολέον**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Χρήστος Δημόπουλος
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Νικόλας Ανδρικόπουλος
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Δημήτρης Χαροκόπος
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Χρήστος Δημόπουλος, 2015
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2015

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2015, 4.000 αντίτυπα

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1152-1
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1153-8

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% οικολογικό χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head Office: 121, Tatoïou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ο δράκος Ναπολέων

Εικονογράφηση:
ΝΙΚΟΛΑΣ
ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Στην Αθηνά

Ναπολέον ήταν δράκος με τα όλα του. Ή σχεδόν... Είχε κορμί σαυρίσιο καλυμμένο με λέπια, μια μεγάλη ουρά που η άκρη της έμοιαζε με μύτη βέλους, δυο μεγάλα πόδια και δυο μικρά χέρια με νύχια σουβλερά, δυο θεόρατα φτερά νυχτερίδας κι ένα κεφάλι με δυο κέρατα, και, φυσικά, μάτια, στόμα με γλώσσα διχαλωτή και δόντια κοφτερά και δυο ρουθούνια που ξερνούσαν φωτιές. Δηλαδή όχι ακριβώς. Τα ρουθούνια του δεν ξερνούσαν φωτιές, μα κάτι μικρές, τοσοδούλικες φλογίτσες, αρκετές ίσως για ν' ανάψουν ένα κερι γενεθλίων, αλλά σίγουρα όχι για να κατατρομάξουν τον κόσμο!

Κι αυτό γιατί ο Ναπολέον ήταν δράκος μικρός, δρακάκι δηλαδή – μόλις που είχε τελειώσει το νήπιο, κι ακόμα δεν είχε αναπτυχθεί όπως έπρεπε· κάτι που είχε γεννηθεί λίγο πρόωρος, κάτι που δεν τα πήγαινε καθόλου καλά με το φαγητό, ο Ναπολέον ήταν πιο κοντός και πιο αδυνατούλης από τα δρακάκια της ηλικίας του.

Μάταια η μητέρα του προσπαθούσε να τον ταΐσει λίγο ψαχνό από αρμαδίλιο, τηγανητά πλοκάμια από γιγάντιο καλαμάρι, μια μπουκίτσα φάλαινα παστή, μια πιρουινιά φώκια γιαχνί και άλλες τέτοιες νοστιμιές... Ο Ναπολέον ίσα που τσιμπολογούσε καμιά φτερούγα από κόνδορα, έπινε λίγο γαλατάκι γαϊδούρας, κι αυτό ήταν όλο. Έτσι, έμενε πίσω στην ανάπτυξη, όμως δεν τον πείραζε καθόλου. Μπορεί να ήταν μικροκαμωμένος, αλλά όλη την ώρα έπαιζε στην αυλή, σκαρφάλωνε σε σκάλες και του άρεσε να κρύβεται στα πιο σκοτεινά και στριμωγμένα μέρη: πίσω από τον καλόγερο που ήταν φορτωμένος με παλτά, μπουφάν, κασκόλ και καπέλα, στο τρίτο συρτάρι της κουζίνας με τα πετσετάκια, στην αποθηκούλα με τις σκούπες και τις σφουγγαρίστρες ή στη μικρή ντουλάπα με τα φορέματα και τα σακάκια της μητέρας του.

Σήμερα, όμως, δεν είχε κρυφτεί πουθενά. Γιατί σήμερα ξεκινούσε η σχολική χρονιά· ο Ναπολέων θα πήγαινε επιτέλους στην πρώτη δημοτικού! Θα γνώριζε καινούριες δασκάλες, νέους συμμαθητές και συμμαθήτριες. Έτοιμος πίσω από την εξώπορτα, με τη σάκα του γεμάτη καλοξυσμένα μολύβια και ντυμένα τετράδια, περίμενε το σχολικό.

Στη χώρα των δράκων τα σχολικά λεωφορεία δεν είναι κίτρινα, αλλά κόκκινα, κατακόκκινα σαν τις τομάτες. Και για να μην τα μπερδεύουν με τα πυροσβεστικά, τα τελευταία δεν τα βάφουν κόκκινα, σαν τις φλόγες που πάνε να σβήσουν, αλλά γαλάζια, σαν το νερό που κουβαλούν! Ήρθε, λοιπόν, το κατακόκκινο σχολικό, όπου ανέβηκε ο Ναπολέων, έπιασε θέση δίπλα στο παράθυρο, έστειλε ένα φιλί στη μητέρα του, που τον χαιρετούσε, και ξεκίνησε για το σχολείο.

Το πρωί έβρεχε καρεκλοπόδαρα, αλλά γρήγορα βγήκε ο ήλιος, αντάμα μ' ένα υπέροχο ουράνιο τόξο... Στο διάλειμμα, ενώ όλα τα δρακάκια βγήκαν στο προαύλιο για να παίξουν στις κούνιες, στο σκάμμα, στις τσουλήθρες και στις στριφογυριστές χελώνες, ο Ναπολέων κάθισε σ' ένα παγκάκι αμίλητος.

Δεν πρόσεξε τον Αρθούρο, που, τρέχοντάς με φόρα, ήρθε από πίσω του, του έδωσε μια με την ουρά του και τον ξάπλωσε φαρδύ πλατύ στο βρεχμένο σκάμμα! Ο Ναπολέων σηκώθηκε αρχά και τίναξε τις λάσπες από πάνω του.

Ο κόσμος λες και έπαψε για μια στιγμή να γυρίζει... Είδε όλα τα δρακάκια να έχουν σταματήσει το παιχνίδι τους και να τον παρατηρούν.

Τα περισσότερα γελούσαν. Πιο πολύ, όμως, γελούσε ο Αρθούρος.

Μόνο η Ιωσηφίνα είχε θλιμμένο βλέμμα...